Lietas Nr. C20 2276 14

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2014.gada 27.oktobrī

Liepājas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Kadeģe
ar tiesas sēžu sekretāri L.Taurēnu
piedaloties prasītāja pilnvarotam pārstāvim /pers. D/

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Liepājas namu apsaimniekotājs" prasībā pret /pers. E/ par parāda piedziņu.

Tiesas sēdē tiesa

k o n s t a t ē j a:

Prasītājs sabiedrība ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Liepājas namu apsaimniekotājs" 2014.gada 8.jūlijā iesniedzis Liepājas tiesā prasību pret atbildētāju /pers. E/ par parāda 2893 EUR, kas sastāv no pamatparāda 2586,18 EUR un likumiskajiem procentiem 306,82 EUR, un tiesas izdevumu piedziņu. Lūdzot norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus no pamatparāda. Prasība pamatota uz Civillikuma 1432., 1587., 1756., 1765.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8., 12.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13.pantu.

Prasības pieteikumā norādot, ka atbildētājam pieder nekustamais īpašums /adrese A/. Māju apsaimnieko prasītājs. Dzīvokļa īpašumā atbildētājs deklarējies 2009.gada 11.februārī. Dzīvojamās mājas kopīpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu atbildētājs nav noslēdzis.

Atbildētājs savus pienākumus, kas noteikti Dzīvokļu īpašuma likuma 10.pantā, nepilda, netiek veikti regulāri maksājumi par dzīvojamās mājas kopīpašuma apsaimniekošanu un uzturēšanu, kā arī komunālajiem pakalpojumiem, kā rezultātā izveidojies parāds. Atbildētājs nepilda savas saistība, lai gan viņam ir nodrošināta dzīvojamās mājas apsaimniekošana un iespēja lietot visus komunālos pamatpakalpojumus. Atbildētāja parāds uz 2014.gada 30.jūniju ir 2893 EUR, tai skaitā pamatparāds 2583,18 EUR un likumiskie procenti 306,82 EUR. Atbildētāja parāds izveidojies par laika periodu no 2009.gada 1.februāra līdz 2014.gada 30.jūnijam un rēķinos, sākot ar 2010.gada 1.novembri, ir sākts aprēķināt likumiskos procentus.

Atbildētājs/pers. E/ saskaņā ar Civilprocesa likuma 148.pantu paskaidrojumu nav sniedzis.

Prasītāja SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ tiesas sēdē prasību uzturēja par pamatparāda 2586,18 EUR un likumisko procentu 306,82 EUR piedziņu, pamatojoties uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata. Papildus paskaidrojot, ka atbildētājs pēdējo maksājumu veicis 2010.gada augustā, par visu periodu samaksājis 160 LVL. Pretenzijas par apsaimniekošanu vai saņemtajiem pamatpakalpojumiem no atbildētāja nav saņemtas, nav arī ziņojis par prombūtni vai norādījis citu adresi saziņai. Dzīvoklis joprojām ir atbildētāja īpašumā.

Atbildētājs/pers. E/ uz tiesas sēdi nav ieradies, tiesu par neierašanās iemesliem nav informējis, lietas izskatīšanu atlikt nav lūdzis. No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājs uz tiesas sēdi aicināts ar tiesas pavēsti, kas atbildētājam nosūtīta uz deklarētās dzīves vietas adresi /adrese A/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1}panta otro daļu tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi un no pasta dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Prezumpciju, ka dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no to izsūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, (..), adresāts var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķērsli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājam par tiesā iesniegto prasību un tiesas sēdi ir paziņots Civilprocesa likuma 56.^{1}panta pirmās daļas 3.punktā noteiktajā kārtībā, kas noteic, ka uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdi un dokumenti izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta paziņojumu.

Tiesa atzīst, ka nav konstatējami Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā noteiktie lietas izskatīšanas atlikšanas pamati un lieta izskatāma bez neieradušos atbildētāja klātbūtnes.

Civilprocesa likuma 208.^{1}pants noteic, ka aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu.

Tiesa atzīst, ka ir iestājies Civilprocesa likuma 208.^{1}pantā noteiktais gadījums, kad ir taisāms aizmuguriskais spriedums, jo nav saskatāmi Civilprocesa likuma 208.^{1}panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Noklausījusies prasītāja pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi pierādījumus, iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka, izskatot prasību pēc būtības, tā ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Euro ieviešanas kārtības likuma 3.panta otrajā daļā noteikts, ka sākot ar *euro* ieviešanas dienu, *euro* vienlaikus ievieš skaidras, bezskaidras un elektroniskās naudas norēķinos. Tādējādi latos norādītās summas pārrēķināmas no latiem *euro*.

2010.gada 1.septembrī LR Uzņēmumu reģistrā reģistrēta SIA /Nosaukums A/, SIA /Nosaukums B/ un SIA /Nosaukums C/ reorganizācija, reģistrēta reorganizācijas – SIA /Nosaukums B/, pievienojot komersantus SIA /Nosaukums A/, SIA /Nosaukums C/, SIA /Nosaukums B/ mainīts nosaukums uz SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs".

Ar Liepājas pilsētas domes 2003.gada 2.oktobra, 2003.gada 30.oktobra un 2006.gada 10.augusta lēmumu dzīvojamā māja /adrese/, nodota apsaimniekošanā prasītājam.

No lietas materiāliem – Liepājas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Liepājas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/redzams, ka saskaņā ar 2009.gada 22.janvāra pirkuma līgumu atbildētājs ieguvis dzīvokļa īpašumu Nr.3, kopīpašuma 308/21990 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas, zemes (kadastra numurs /numurs B/), /adrese/.

Dzīvojamās mājas kopīpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu atbildētājs ar prasītāju nav noslēdzis.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim) 8.pantā noteikts, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties

daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Savukārt likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants noteic, ka dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat norēķinās par komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.pants noteic dzīvokļa īpašnieka pienākumu segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs 2002.gada 2.janvārī noslēdzis līgumu ar SIA /Nosaukums D/, līguma priekšmets ir sauso gružu izvešana no pasūtītāja teritorijas vai objekta; 2004.gada 21.decembrī noslēdzis līgumu ar SIA /Nosaukums E/ par ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu sniegšanu; 2005.gada 31.oktobrī noslēdzis līgumu ar SIA /Nosaukums F/ par siltumenerģijas piegādi un lietošanu.

Lietā nepastāv strīds par to, ka tikusi nodrošināta atbildētājam piederošā īpašuma apsaimniekošana un iespēja izmantot pamatpakalpojumus, par kuriem daļēji ir veikti maksājumi. Ziņu par to, ka atbildētājam būtu kādas pretenzijas par sniegtajiem pakalpojumiem no apsaimniekotāja puses, tiesas rīcībā nav. Tādējādi, par piegādātajiem pakalpojumiem nepieciešams norēķināties.

Tiesa konstatē, ka likuma noteikumus atbildētājs nav pildījis. No prasītāja iesniegtā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas parāda aprēķina redzams, ka atbildētāja parāds par apsaimniekošanu un pamatpakalpojumiem ir 2586,18 EUR par laika periodu no 2009.gada 1.februāra līdz 2014.gada 30.jūnijam, pēdējais maksājums veikts 2010.gada augustā.

Prasītājs aprēķinājis likumiskos kavējuma procentus 306,82 EUR par laika periodu no 2010.gada 1.novembra līdz 2014.gada 30.jūnijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu procenti maksājami bez noteiktas norunas uz likuma pamata par katru parāda samaksas kavējumu un tos sauc par nokavējuma procentiem. Atbilstoši Civillikuma 1760.pantam likumiskie procenti (1759.p.) prasāmi nevis atsevišķi, bet reizē ar galveno saistību, un tādēļ tos nevar prasīt vēlāk, ja attiecīgā laikā par tiem bijis noklusēts vai galvenā parāda samaksa pieņemta bez piebilduma. Civillikuma 1765.pants noteic, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tie ir seši no simta gadā.

Prasītājs nokavējuma procentus noteicis 0,016% par katru nokavējuma dienu, kas atbilst Civillikuma 1765.pantam.

Civilprocesa likuma 10.pants noteic, ka puses savas civilprocesuālās tiesības realizē sacīkstes formā. Atbildētājs prasību nav apstrīdējis, paskaidrojumus nav iesniedzis, iebildumus nav izteicis, pierādījumus par parāda samaksu nav iesniedzis atbilstoši Civillikuma 1838.pantam.

Prasība apmierināma par parāda par apsaimniekošanu un pamatpakalpojumiem 2586,18 EUR par laika periodu no 2009.gada 1.februāra līdz 2014.gada 30.jūnijam un likumisko procentu 306,82 EUR par laika periodu no 2010.gada 1.novembra līdz 2014.gada 30.jūnijam, kopā 2893 EUR, piedziņu.

Prasītājs lūdzis norādīt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus no pamatparāda. Tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā ir apmierināma, jo šādas prasītāja tiesības noteiktas Civillikuma 1765.pantā. Savukārt Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādejādi tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās pamatparāda summas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai un otrajai daļai no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama valsts nodeva 350,46 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kopā 355,16 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189., 190., 192., 193., 195., 199., 204.[1], 208.[2]pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Liepājas namu apsaimniekotājs", reģistrācijas Nr.42103004583, apsaimniekošanas un pamatpakalpojumu pamatparādu 2586,18 EUR (divi tūkstoši pieci simti astoņdesmit seši *euro* astoņpadsmit centi) par laika periodu no 2009.gada 1.februāra līdz 2014.gada 30.jūnijam un likumiskos procentus 306,82 EUR (trīs simti seši *euro* astoņdesmit divi centi) par laika periodu no 2010.gada 1.novembra līdz 2014.gada 30.jūnijam, kopā 2893 EUR (divi tūkstoši astoņi simti deviņdesmit trīs *euro*), un tiesas izdevumus 355,16 EUR (trīs simti piecdesmit pieci *euro* sešpadsmit centi), kas jāiemaksā AS SEB Banka, kods: UNLALV2X, konts LV70UNLA0050003813922.

Noteikt tiesības sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Liepājas namu apsaimniekotājs" saņemt likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no nesamaksātā pamatparāda 2586,18 EUR līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Noteikt minēto maksājumu labprātīgas nomaksas termiņu 10 (desmit) dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Liepājas tiesā.

Atbildētājs 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt tiesai, kura taisījusi aizmugurisku spriedumu, pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2014.gada 27.oktobrī.

Tiesnese I.Kadeģe